

Z jednání obecní rady

33. schůze OR se konala dne 4. 9. 2000 za účasti všech radních, kde bylo mimo jiné projednáno:

- žádost o prominutí poplatku z ubyt. kapacity - neschváleno
- žádost o dlouhodobý pronájem sálu ve Chmelné - nedoporučeno
- změny územního plánu - konkrétní změny budou předloženy ke schválení na veřejném zasedání OZ
- termín konání 10. ročníku Křemežského veletrhu - 19. až 22. 7. 2001 a změna loga KV - byla vyhlášena soutěž o nejlepší návrh
- změna zařazení Školní jídelny Křemže pod ZŠ a Školní jídelny Chlum pod MŠ Chlum

34. schůze OR, spojená s pracovní poradou OZ se konala dne **18. 9. 2000**. Na této poradě se zastupitelé dohodli na provedení rozšíření veřejného osvětlení a místního rozhlasu ve Mříči, projednali žádosti o pronájmy a prodeje, návrh změn územního plánu obce, které budou rozděleny do dvou etap a stanovili ceny vstupného na příští Křemežský veletrh (dospělí 30,- Kč, děti 15,- Kč, permanentka pro dospělé 80,- Kč, děti 40,- Kč). Dále byl dohodnut termín konání veřejného zasedání OZ, kde bude rozhodnuto o projednávaných žádostech. Byla dohodnuta i 2. etapa oprav místních komunikací, která bude provedena ještě v tomto roce.

Veřejné zasedání obecního zastupitelstva se konalo dne **4. října 2000** za účasti všech zastupitelů a asi 15 občanů. Po úvodních formalitách starosta seznámil občany s děním v obci, tajemník přednesl zprávu o činnosti OR, byly schváleny půjčky z Fondu rozvoje bydlení na opravu střechy, fasády a na zřízení nové bytové jednotky a prodeje a pronájmy nemovitostí. Starosta dále informoval o době a místě konání voleb do zastupitelstva Budějovického kraje. V diskusi se mluvilo o rekonstrukci ČOV Křemže, o opravě cest, o rybníku na návsi ve Mříči, o věžních hodinách, o nerespektování dopravních značek a o dalším.

Závěrem bylo přijato usnesení, jehož plné znění otiskujeme.

- Lin -

USNESENÍ

z veřejného zasedání obecního zastupitelstva, konaného 4. října 2000

Obecní zastupitelstvo obce Křemže na svém zasedání dne 4. 10. 2000

1. BERE NA VĚDOMÍ

- zprávu starosty o plnění úkolů z minulého zasedání obecního zastupitelstva
- informaci starosty o dění v obci
- oznámení starosty o době a místě konání voleb do zastupitelstva Budějovického kraje
- zprávu tajemníka o činnosti obecní rady

2. SCHVALUJE

- poskytnutí půjčky z FRB
 - * p. Vlad. Štindlovi, Chmelná 7
 - oprava střechy 50.000,- Kč
 - * p. Antonínu Dominovi, Chlum 77
 - vznik nové byt. jednotky - 100.000,- Kč
 - * p. Romanu Faschingbauerovi, Křemže 344 - oprava fasády - 50.000,- Kč
 - * pí Marii Novákové, Loučej 14
 - vznik nové byt. jednotky - 100.000,- Kč
- prodej pozemků okolo chat vlastníků chat v chatové oblasti Bořinka a Sýkorovský rybník
- pronájem části pozemku č. 91/1 a stavby na poz. č. 91/2 TJ Sokol

Křemže na vybudování sportoviště, za symbolické nájemné 500,- Kč/rok

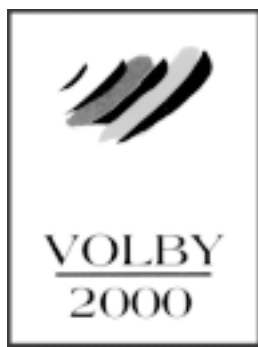
- pronájem parcely KN č. 2155/2 - 40 m² pod trafikou na náměstí ve Křemži na dobu 15 let za symbolické nájemné 500,- Kč/rok

3. NESCHVALUJE

- pronájem sálu ve Chmelné panu Maříkovi

4. UKLÁDÁ

- starostovi uzavřít smlouvy dle bodu 2 tohoto usnesení

VOLBY do zastupitelstev krajů

V tomto roce vrcholí úsilí o realizaci další etapy reformy veřejné správy, které bylo odstartováno schválením ústavního zákona č. 347/97 Sb. o vytvoření vyšších územních samosprávních celků a o změně ústavy. Tímto zákonem došlo k vytvoření 13 krajů a hlavního města Prahy jako samostatného kraje. Volebním zákonem č. 130/2000 Sb. - o volbách do zastupitelstev krajů, který vytváří právní podmínky pro vznik nejvyššího orgánu - zastupitelstva a vyhlášením termínu konání voleb prezidentem republiky byl zahájen další krok reformy veřejné správy.

Volby do krajských zastupitelstev se budou konat pouze v jednom dni, a to **v neděli, 12. listopadu 2000 od 8:00 h do 22:00 h.**

V „našem“ Budějovickém kraji budeme volit 55 zastupitelů z 12 politických stran, hnutí či koalic, jejichž kandidátní listiny, resp. hlasovací lístky obdrží každý volič domů do 9. listopadu 2000. Z těchto 12 hlasovacích lístků použije pro hlasování **pouze jeden** - té strany, hnutí či koalice, již se rozhodl dát svůj hlas. Na tomto hlasovacím lístku může volič pouze, aby zůstal hlasovací lístek platný, **zakroužkovat maximálně čtyři čísla kandidátů**, kterým dává přednost. Pokud volič hlasovací lístek takto neupraví, hlasovací lístek je platný a kandidáti vstupují do konečného sčítání v takovém pořadí, jak jsou uvedeni na hlasovacím lístku. Znovu upozorňuji, že do úřední obálky, kterou volič obdrží po prokázání totožnosti v hlasovací místnosti, může být vložen **pouze jeden hlasovací lístek!** V případě, že v úřední obálce budou dva či více hlasovacích lístků, nebo jeden přetržený hlasovací lístek, je **hlas neplatný!** Proto se nezdráhejte, pokud dojde k poškození hlasovacích lístků, které vám byly dodány domů,

požádat okrskovou volební komisi o vydání nové sady hlasovacích lístků.

V naší obci byly vytvořeny tři volební okrsky:

okrsek č. 1 - Křemže

- pro voliče z Křemže a Mříče
- volební místnost bude v sále radnice

okrsek č. 2 - Chlum

- pro voliče z Chlumu, Loučeje a Lhotky
- volební místnost bude ve společenské místnosti vedle mateřské školy

okrsek č. 3 - Stupná

- pro voliče ze Stupné, Vinné, Chlumečku, Bohouškovice a Chmelné

Pokud se volič ze závažných, zejména zdravotních důvodů nemůže dostavit osobně do volební místnosti, může požádat o použití přenosné volební schránky předem na Obecním úřadu ve Křemži - tel. č. 741126, 741205 nebo v den voleb příslušnou okrskovou volební komisi ve volební místnosti.

POZOR!!

K tomu, aby bylo voliči umožněno volit, musí dle § 32 zák. č. 130/2000 Sb.

- 1) Předložit svůj platný identifikační průkaz (občanský průkaz či pas), ze kterého je patrné jeho trvalé bydliště a státní občanství ČR. Proto si zkontrolujte platnost svých osobních dokladů!
- 2) Odebrat se sám do prostoru pro úpravu hlasovacích lístků, kde vloží hlasovací lístek do úřední obálky.
- 3) Osobně vložit úřední obálku do volební schránky.
- 4) V případě, že volič nemůže sám vložit hlasovací lístek do úřední obálky, či provést úpravu (zakroužkování max. 4 čísel kandidátů na hlasovacím lístku) v prostoru pro úpravu hlasovacích lístků, může požádat o pomoc jiného voliče (ne člena okrskové volební komise!)
- 5) Totéž platí i v případě, že volič sám nemůže vhodit úřední obálku do volební schránky.

Vážení voliči, dnem voleb do krajských zastupitelstev nabývá účinnosti řada nových zákonů, včetně zákona o obcích a zákona o okresních úřadech, které budou mít následně vliv na výkon veřejné správy, který se bezprostředně dotkne všech občanů. Proto je třeba k volbě členů kraj. zastupitelstev přistupovat s naprostou zodpovědností, neboť se jedná o historicky první volbu takového samosprávného orgánu v ČR, který bude do budoucna spolurozhodovat i o rozvoji naší obce.

- J. Linha -

GAMBIE

pokračování

Po přiletu do Banjulu nás čekala stejně jako při příjezdu do Anglie imigrační kontrola. Do státu Gambie potřebujete visum. Visum nám v rámci zájezdu zařídila cestovní kancelář. Zajímavostí také je, že když si potřebujete zařídit visum do sousedního Senegalu, tak v České republice trvá žádost o vyřízení minimálně půl rok, ale v Gambii visum do Senegalu seženete za týden.

Na letišti nás přivítali místní domorodci s tanečními kreacemi a místním folklórem. Základními hudebními nástroji je bambusový buben a silně zvukící chrastítka. V tu chvíli si uvědomíte, že jste v úplně jiné civilizaci, kde lidé smýšlejí zcela jinak než my. Hlavní věta, když mluvíte s místním Afričanem je “no stress” a “Gambie no problem”. Později jsem pochopila, že tady opravdu nikdo nikam nechvátá. Co by Čech udělal za jedno dopoledne, místní lidé dělají celý týden. Opravdu nikam nechvátají a všechno, co potřebujete, pro vás udělají. Je samozřejmé, že za služby něco dostanou, ale jsou opravdu vstřícní a vždycky se s nimi dobře domluvíte.

Tak jsme tedy nastoupili na letišti do malého mikrobusu. Řekla bych, že stejně jako já, jsme všichni byli nejvíce udiveni cestou do hotelu. To překvapení na tváři každého z nás, kam jsme to vlastně přijeli a co jsme si to zaplatili (v případě ostatních). Cestou jsme viděli řadu starých vraků stojících podél silnic. Kde auto dojede, nechá se stát a už se s ním víc nic nedělá. Takže všude je spousta odpa-

Domorodá žena roztlučká plody chlebovníku - Albreda

du, starého železa a vraků. Podél silnic sedí ženy s malými dětmi, které když vidí, že přijeli turisté, hned se za vámi rozběhnou a jsou schopni běžet, dokud se jim neztratíte z obzoru.

Když jsme se ubytovali s bratrem v hotelu, byli jsme vcelku oba překvapeni, že to není až zas tak špatné. V rámci možností je tu čisto. Později jsem viděla, že sice uklízejí každý den, ale neznají žádné mycí prostředky. Zařízení hotelu nebyl žádný luxus, omlácené skříně, starý nábytek, žádné záclony, pouze starý závěs. Ale připravovali jsme se na horší.

První večer nás uvítala ještěrka běhající po zdi. Ale ujistili nás, abychom se nebáli, že to je ta hodná ještěrka, která žere komáry a nejde na lidi, takže je vlastně k vašemu užitku. Za dobu našeho pobytu překvapila bratra také krysa, která mu přeběhla před nohama na balkoně (neboť jsme měli pokoj v přízemí). Později už nás žádné další zvířátko v pokoji nepřekvapilo.

Náš hotel byl takový uzavřený komplex, který byl hlídán místní policií. Jak jsem již zmínila, Gambijčané jsou sice neškodní, vstřícní, ale byli by asi schopni jít za vámi až do vašeho pokoje. Takže v hotelu jsme se cítili bezpečně. Když jsme se ale vydali ven, už za branou se nás chytily místní lidi. Jsou hodně komunikativní a na turisty celkem zvyklí. Každý se vás ptá, odkud jste, jak se máte, jak dlouho tady budete. V první chvíli jsme si říkali, že ten pobyt nám to tady asi hodně znepríjemní. Ale naučíte se je ignorovat a rychle si na ně zvyknete.

Hned následující den po příjezdu jsme se vydali na první výlet. Z naší skupiny Čechů jelo šest turistů. Autobusem jsme dorazili do přístavu hlavního města Banjul, kde na nás již čekala menší výletní loď. Pluli jsme po řece Gambii, která je v některých místech široká až 15 kilometrů, asi tři hodiny do vesnice Albreda. Tato vesnice je známá tím, že sem vtrhli Britové, zajali muže a odvezli do otroctví. Ve vesnici jsme navštívili také místní muzeum, které zachycuje historii období otroctví a odvážení otroků do Ameriky. Na řece Gambii, poblíž vesnice Albreda, je ostrov Fort James Island. Na tomto ostrově byla v roce 1651 vybudována pevnost, ve které věznili Britové otroky před cestou do Ameriky. Většinou zde otroci strávili

Ostrov Fort James Island.

Chýše ve vesnici Albreda.

Všichni se ptají na vaše jméno a co mě překvapilo, tak si ho i větší celou dobu pamatují. Každý vám také řekne, jak se jmenuje, ale v tom množství cizích jmen jsem si skoro žádné nezapamatovala.

týden o vodě a chlebu, aby ztratili sílu a tolik se nevzpouzeli na lodi při dalším převážení. Když jsme pevnost navštívili, zjistili jsme, že skrývá další místnosti v podzemí, do kterých byli uvěznováni ti nejsilnější muži a těm

byla dávána pouze voda. Tyto místnosti byli velmi malé, a často v nich bylo uvězněno i 25 mužů najednou. Zajímavostí je, že řada Gambijčanů neuměla a dodnes neumí plavat. Otrokům bylo tedy nabídnuto, že kdo chce na svobodu, může doplatit zpět do vesnice. Kdo to však zkusil, se utopil a nikdo prý zpět do vesnice nedoplaval.

Celý tento výlet nás provázel průvodce, který se jmenoval Lamin. Je zde takový zvyk, že pokud je prvorozené dítě syn, musí se jmenovat Lamin.

- M. Zimmermannová -

Sochy v našem kostele

V našem kostele si můžete prohlédnout celkem 10 soch. Šest z nich je umístěno na vnitřních sloupech, zbývající čtyři jsou součástí z bočních oltářů.

Většina soch pochází z dílny bratří Bušků v Sychrově. Představují (po řadách od předních sloupů) **sv. Františka z Assisi**, zakladatele františkánského řádu a světa pověstného

Sv. Kateřina Alexandrijská

svou láskou k živým tvorům. Vedle je **sv. Antonín Paduánský**, františkánský mnich s obrovskou schopností promlouvat lidem do duše. Své přízvisko má podle místa, kde zemřel - severoitalské Padovy. Na prostředním sloupu vpravo je **sv. Terezie** - světice žijící v 19. století., která měla vždy blízko k obyčejným a chudým lidem. Vedle ní vidíme **sv. Kateřinu Alexandrijskou**, která dokázala o své víře přesvědčit celé sympózi-um tehdejších nejváženějších učenců. Poslední 2 sloupy nesou sochy sv. Josefa - Ježíšova pěstouna a **Panny Marie Lurdské**, jejíž zjevení probíhala ve Francii v 50. letech minulého století.

Na pravém bočním oltáři socha vpravo představuje **sv. Floriána**, patrona hasičů. Sošky právě tohoto světce zdobily dříve hodně výklenků ve štítech zdejších statků, na Křemežsku byl sv. Florián velmi populární po velkém požáru r. 1840.

Jeho kolega z levé strany - **sv. Linhart** (také sv. Leonard) se v naší zemědělské oblasti také těšil velké oblíbenosti. Jako patron dobytka, není divu.

Zbývá levý boční oltář. Tam jsou umístěni 2 naši asi nejznámější světci - **sv. Jan Nepomucký a sv. Vojtěch**. Sv. Jana Nepomuckého asi není třeba představovat, jistě už každý slyšel o jeho mučednické smrti, zapříčiněné králem Václavem IV.

A sv. Vojtěch? 2. pražský biskup z rodu Slavníkovců, přítel císaře Otty III. a Boleslava Chrabrého, neohrožený misionář nebojící se vlastnoručně kárat modly, což se mu v Prusku (severní Polsko) stalo osudným.

Asi tolik ve stručnosti o sochách v našem kostele. Všechny pocházejí z prvních desetiletí našeho století, jsou dřevěné a polychromované. I když to tedy nejsou žádné historické unikáty, určitě stojí za prohlídku. Základní přehled o podobných věcech by měl mít každý občan Křemeže, nikdy nevíte, kdy se vám třeba i tyto informace budou hodit.

- A. K. -

Sjezdy spolužáků

V sobotu 16. 9. 2000 se sešli před starou budovou školy ve Křemži bývalí spolužáci ročníků 1923, kteří opustili zdejší školu v r. 1937. K prvnímu setkání v r. 1987 - po padesáti letech se sjelo ze 34 spolužáků ještě 26 známých i méně známých čtyřiašedesátníků. Letošní schůzky se zúčastnilo jen 9 spolužaček a spolužáků ze 14, kteří z tak početné třídy ještě zbývají.

Zdar příštímu setkání v r. 2001.

-Z.H.-

Opět se sešli

2. září roku 2000 na posledním setkání spolužáků křemežské školy, kteří ji opustili v roce 1952, prohlásili, že jako duchodci mají nárok na to, aby se scházeli dříve než po pěti letech.

Přijeli spolužáci a spolužačky z blízka i z daleka, dokonce až z Karlových Varů. Na setkání spolužáků se tentokrát objevil i štíhlý tajemný muž, který se schůzky zatím nikdy nezúčastnil - pan Otta Hořejší, muzikant tělem i duší. Všechny přítomné zajímalo jeho vyprávění o putování s houslemi z Čech a Moravy přes celý svět až do Křemže a zpět.

Každý se pak přidal vyprávěním svého životního příběhu. A bylo jich tolik, kolik bylo přítomných.

Vzpomněli i na svého milého třídního učitele pana Jiřího Pokorného. Vezli mu kytici do Rájova na hrob. Všichni se také vydali na křemežský hřbitůvek, aby položili kytičky i na hrob svého spolužáka - Ady Doška.

Dlouho do noci si ještě povídali a vzpomínali na dobré i zlé! Setkání se zúčastnily i dvě jejich bývalé učitelky - paní Kr. Čížková a J. Troupová.

Toto shromáždění výborně připravili a zorganizovali pan E. Novák, bývalý "Křemežšťák" a p. Josef Troup, bývalý "Slavečák".

- JT -

Příhoda: Při představování podával O. Hořejší pí učitelce Troupové ruku se slovy: „Počkej, nech mě hádat, která jsi“. Zezadu ho dloubala spolužačka a zašeptala: „Pozor, to je paní učitelka“.

Děkan Kamarýt, malíř oltářních obrazů v křemežském kostele

V jednom čísle prvních ročníků Křemežska jsme se zmiňovali o autorovi oltářního obrazu katolického kostela ve Křemži - malíři Rudolfu Váchovi z Hluboké.

V letošním roce vycházely ve farním listě popisy soch svatých a jejich životopisů od slečny Aleny Kodrasové. V článkách jsou uváděna i jména řezbářů, v jejich dílnách byly sochy zhotovovány. Vzhledem k okolnostem, že ne každý má možnost si články mladé pisatelky ve farním listě přečíst, otiskujeme ve stručnosti osudy světců, kteří nám svými činy a příkladným životem připomínají obětavost a statečnost, za kterou si svatořečení zasloužili.

Zbývá ještě se zmínit o autorovi oltářních obrazů v průčelí postraních lodí. Oba obrazy zhotovil děkan Bedřich Kamarýt asi v první polovině roku 1887, kdy se starý kostel přestavoval a nový byl pak vysvěcen v říjnu 1887.

Obraz v čele levé lodi je nazván "Pieta" a představuje pannu Marii, jak sedí pod křížem, v náručí drží

tělo mrtvého syna - Ježíše Krista, jehož levou ruku pozvedá Maří Magdalena ke svým ústům, aby ji políbila. Celý obraz je laděn do modrošedé barvy, jen šat Matky Boží a Maří Magdaleny je v barvě bordové, symbolizující lásku a utrpení.

Na pravém oltáři je namalovaná "Svatá rodina". V popředí sedí Panna Maria s děckem, za ní svatý Josef a nad nimi z oblak shlíží Bůh. Z nejvyššího místa obrazu září do krajiny světlo - patrně znázorňující Ducha Svatého. Obraz je jasnější - v denním světle, ale rovněž převládají barvy modrá, červená a hnědá.

Děkan Kamarýt byl rodákem z Velešína. Narodil se v r. 1831 v domě čp. 50. Po studiích se stal děkanem v Deštné u Červené Lhoty. Byl nadán hudebně i po stránce výtvarné, ale více se věnoval malování oltářních obrazů a křížových cest. Pro Velešín namaloval obraz Sv. Václava, v Benešově nad Černou mají obraz sv. Jakuba a další jeho obrazy jsou v Římově, v Klokotech, v Deštné a v Pacově. Oltářní obra-

zy jsou také v Rožmitále pod Třemšínem, ve Křemži a křížovou cestu namaloval P. Kamarýt pro hlavní kostel v Plzni.

Katolická církev nabízela panu děkanovi studijní cestu do Itálie, kde jsou největší výtvarná díla italských i evropských malířů s církevními náměty. Pan děkan asi neměl pro velký počet zakázek na cestu ani čas, čímž se ochudil o poznání gotických, renesančních i barokních děl světového malířství.

Z vysílání jihočeského rozhlasu jsem se dozvěděl, že jsou snad některé obrazy P. Kamarýta i ve Spojených státech. Z dopisu z 21. ledna 1887, který P. Kamarýt psal křemežskému faráři ohledně rozměrů, si můžeme domyslet, proč vlastně musel být obraz Pieta zmenšen a z Magdaleny zůstala na něm při pravém okraji rámu jen ruka, skloněná hlava a horní část v bordovém rouše.

Obraz Svaté rodiny byl asi již upraven podle rozměrů, jaké zanechal řezbář v oltáři.

-Z. H.-

Vojna za našich časů

Měsíc říjen nebyl nikdy vítaným měsícem pro mladé chlapce, kteří čekali vojnu. 1. říjen byl již vžitým dnem, kdy rukovali odvedení do dvouleté základní vojenské služby. Pak po celý měsíc čekaly každého nováčka nepříjemné říjnové dny ve zcela novém prostředí s novým režimem dne a konec svobody. Snad bude zajímat dnešní mladou generaci, jaké byly tehdy za nás začátky po narukování ve srovnání s pozdějšími a dokonce s dnešními.

Tehdy po válce bylo vše zaběhnuté a osvědčené z období 1. Československé republiky. Tradičně v květnu probíhaly odvozy branců na Střelnici v Českém Krumlově (v dnešním Domu dětí a mládeže za Okresním soudem). Odvedení pak měli právo si pořídit na klopou kabátu tradiční kytici branců. Pak se také dávali všichni fotografovat uprostřed se starostou (později za nás s předsedou MNV). Doma na vesnicích večer pořádali taneční braneckou zábavu.

Narukovat musil každý s vojenským dřevěným kufříkem. Naši křemežští truhláři dobře věděli (p. Zeman, Cába, Doležal) jak má tento kufřík vypadat, jaké musí mít rozměry, musel být bytelný a lehký, černě natřený a v horním rohu dobře čitelné jméno majitele. Prvního října pak bylo vidět putovat po ulicích brance s černými kufříky na rameni nebo postavené kufříky na nástupišťích a ve vlaku. Většina z nás narukovala do míst dost od domova vzdálených. Čeští hoši často k útvarům na Slovensko a slovenští naopak k nám. Snad proto, aby se utužilo více přátelství mezi oběma národnostmi nebo aby nechtěli nebo nemohli vojáci tak často jezdit domů. Sám jsem dostal povolávací rozkaz do Žamberka. V kasárnách jsme každý odložili kufřík na určené světnici a šli si vyfasovat vojenskou uniformu a další příslušenství. V říjnu 1948, kdy jsem já nastupoval, neměla naše armáda ještě dost nových našich stejnokrojů, a proto jsme všude dostávali trofejní, po německé armádě. Nárame-

níky a další označení u nich byly od-párány, na přezce u opasku bylo přepilováno heslo "Gott mit uns!" (Bůh s námi!) Nevím, kde k tomu přišli. Vždyť nacismus byl stejně atheistic-ký režim jako komunismus. Fasování těchto uniforem bylo často spoje-no s veselými příběhy. Skladník vše házel rychle a tak mnohý vysoký vy-fasoval kalhoty dlouhé jen po kole-na a bluzu nemohl obléci a jiný malý to měl naopak. Věc se řešila jako na tržnici - vzájemnou výměnou. Když každý pak byl uspokojen rozměry svého oblečení, šel si nacpat slam-ník a to poctivě slamou, aby se mu neproležel, a odnesl si ho na kava-lec. Ty byly vždy dva nad sebou. Tra-dovalo se, že dříve, když bylo málo místa v kasárnách, byly nad sebou kavalce tři, ale když pak jednou spa-dl z posledního od stropu voják, byly dovoleny jen kavalce dva. Z příkrý-vek a prostěradla nás naučili si sklá-dat "pytel" v kterém bylo v zimě milé teplo. Topení v kasárnách bylo všu-de jen lokální s mohutnými kamny na dřevo a uhlí. Ta musela být o večer-ce již vyhaslá.

Mnozí z nás se hned první dny vojny dávali ostříhat dohola. Prý pod přílbou se vlasy potí, což jim nesvěd-čí. Ostatně nač vlasy, vždyť jsme ni-kam ven chodit do přísahy nesměli.

Jedině, že nás některá nižší šarže vzala v útvaru do kina nebo v neděli do kostela. To bylo v říjnu 1948 ještě v armádě povoleno a do kostela na mši se hlásili i ti, kteří doma o kostel celý život nezavadili. Jen, aby vypad-li na čas z kasáren. Musel to být hez-ký pohled pro Žamberské, když nás viděli pochodovat po ulici ke kostelu v obnošených německých unifor-mách. Vypadalo to, jakoby desátník čsl. armády vedl skupinu německých zajatců. Nový vycházkový čsl. stej-nokroj jsme dostali až těsně večer před přísahou. Přisahal jsme ještě s klidným svědomím na přísahu s tex-tem z první ČSR. Ta socialistická po nás byla jistě už pro většinu obsa-hově neúnosná.

Po přísaze 28. října jsme si už mohli po obědě vyjít jako svobodní ven z kasární brány, aniž možná lec-kdo věděl, kam si to zamířit. Protiv-ná byla sobota odpoledne, kdy se prováděl celkový úklid a čištění vše-ho, co kdo měl. Kontrola chtěla vidět pořádek v kufru, ve skřínce, čistotu ešusu (jídelní misky), příborů, bot atd. Zcela jednoduché bylo mytí pod-lahy. Byla impregnovaná, ze širokých prken a v celých kasárnách nebyl jiný způsob mytí, než že se polila vodou, která se pak rýžákem, nasa-zeným na hůlce honila sem a tam. Špinavá voda se pak vybrala lopat-kou na smetl a vylila do záchodu. Vody se nesmělo vylít na podlahu přespříliš, jinak pronikla některou

Na vyjíždce v Polabinách:
voj. Burda, ppor. Nejedlý, voj. Uher (na Bolkovi)

škvirou mezi prkny do dolejší světnice, což její obyvatelé šli hned s nadáváním těm nahore hlásit.

Během začátečního výcviku probíhalo u absolventů středních škol výběrové řízení do školy záložních důstojníků. Kdo obstál po stránce tělesné a duševní, nastoupil do ní 15. listopadu. Takové tedy byly začátky naší dvouleté vojny v měsíci říjnu. Jistě zcela odlišné od těch, když se naše armáda musela přizpůsobovat sovětské a zcela jiná je jistě i vojna dnešní. A ještě jedna zvláštnost stojí za zmínku: Byli jsme posledním ročníkem, kdy v naší armádě bylo ještě několik korouhví (vojenských útvarů) jezdeckta - dragounů. Já

sám, jako chlapec jsem měl koně rád a snažil jsem se dostat k jízdě. Dragouni, to byla u mě elita armády. Nevyšlo mi to hned, ale přesto jsem u pěšáků v Žamberku docílil toho, že jsem byl převelen do "Jezdeckého učiliště knížete Václava svatého v Pardubicích" - to byl honosný název z doby první ČSR. Za nás už se nevyžíval. A v Pardubicích jsem už ve škole a druhým rokem po ní, poznal pravdivost rčení že: "Nejkrásnější pohled na svět je ze hřbetu koně." Bylo mi pak smutno z toho, když jsem odcházel koncem září 1950 do civilu, že bylo jezdecktvo v armádě zrušeno.

- František Nejedly -

Oddíl volejbalu se nově rozrostl o družstvo mladšího a staršího žactva a svou činnost zahájil také oddíl aerobiku mladších žákyň (vždy v pondělí od 16:00 do 17:00 h).

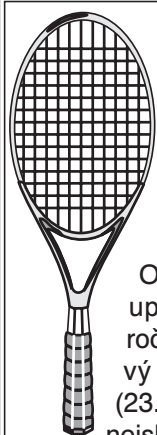
Nezapomeňte, noví cvičenci a členové Sokola jsou vždy vítáni a to nejen do právě vzniklých oddílů a družstev!

• • •

Tělocvičná jednota Sokol Křemže uspořádala v sobotu 30. 9. ve spolupráci s OÚ Křemže taneční pouťovou zábavu v pivním stanu na hřišti u školy - pěkné počasí jako na objednávku a výborný hudební doprovod skupiny BON-BON byly pro téměř tři stovky hostů jistě zárukou dobré zábavy a příjemného uvolnění. V dopoledních hodinách proběhl také pouťový turnaj smíšených družstev volejbalu s účastí družstev z Písku a Č. Krumlova.

Obec Sokolská tímto také děkuje představitelům obce za ochotu a spolupráci při organizaci celé akce!!!

- BK -

XIX. ročník tenisového turnaje „Pohár Podkletí“

Ohlédneme-li se zpět za uplynulými devatenácti ročníky, tak letošní tenisový turnaj ve dvouhrách (23. 9. ve Křemži) přinesl nejslabší účast rekreačních hráčů. O to více potěšila kvalitní a vyrovnaná hra, příjemná atmosféra turnaje. Zvítězil a putovní "Pohár Podkletí" odvezl do Větrní Martin Dobrovodský. O druhém mís-

tě rozhodl při shodném počtu získaných bodů součet gamů, úspěšnější byl Milan Havel z Holubova, třetí - loňský vítěz Jan Hůlka z Krásotína. Další pořadí: 4. P. Kabíček z Prahy, 5. Anderle Č. Krumlov. Předáním poháru věčných cen skončil letošní ročník, který opět sponzorsky zajišťovala firma BOHEMIA - COLOR p. F. Zemana.)

- Z. Vítek -

KOVÁRNA

KŘEMŽE

fa V & V servis,
Budějovická 129,
Křemže

tel. 0337/741508,
0602/480905,

PROVÁDÍ:

- práce kovářské
- zámečnické
- opravárenský servis

SOKOLSKÉ OKÉNKO

V průběhu září byla zahájena další cvičební sezóna Křemežského Sokola. Každé pondělí v 18:00 h a ve středu v 19:00 h se schází příznivkyně kalanetiky, v pondělí od 19:30 h také cvičenky aerobiku. Ve středu v 16:00 h pravidelně cvičí oddíl gymnastiky mladší žáci, od 18:00 h pak žáci starší. Po prázdninách se opět rozběhlo páteční cvičení rodičů s dětmi od 16:00 h.

??????

NAJDE SE

**ochotný kutil,
který za rozumnou
cenu vyrobí novou
VÝVĚSKU**

**pro
Křemežský Sokol?**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NARODILI SE NOVÍ OBČANCI

Ema HRUBEŠOVÁ
Chlum - 31. 7. 2000

Jakub JUDA
Mříč - 10. 7. 2000

Petr KOCIAN
Křemže - 10. 7. 2000

Pavel ORINIAK
Chmelná - 12. 7. 2000

Kryštof KRATOCHVÍL
Křemže - 11. 9. 2000

ŽIVOTNÍ JUBILEUM

Josef ŠPANINGER
Křemže - 75 let

Božena POKORNÁ
Křemže - 80 let

Kateřina MARKOVÁ
Chmelná - 94 let

NAVŽDY JSME SE ROZLOUČILI

František ČÍŽEK
Loučej - 79 let

Marie ŠAFARÍKOVÁ
Křemže - 79 let

František NĚMEČEK
Mříč - 72 let

INFORMACE

VYVÁŽENÍ POPELNIC

Od října 2000 bude prováděn vývoz domovního odpadu z popelnic **každý čtvrtek**. Tato změna platí až do odvolání.

SVOZ VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

se uskuteční ve dnech
23. a 24. 10. 2000

- dne 23. 10. 00 bude proveden svoz z osad Lhotka, Loučej, Chlum a Křemže
- dne 24. 10. 00 bude proveden svoz z osad Mříč, Bohouškovi-
ce, Chlumeček, Stupná, Chmel-
ná

Velkoobjemový odpad /např. sta-
rý nábytek, lednice, sporáky apod.)
uskladněte poblíž komunikace
a místo skládky nahlašte **pí Šimo-
nové, tel. 741115.**

ZÁLOHA

**NA VODNÉ A STOČNÉ
ZA MĚSÍC ŘÍJEN
SE VYBÍRÁ:**

11. 10. 2000	12:30 - 17:00 h
12. 10. 2000	12:30 - 16:00 h
13. 10. 2000	12:30 - 14:30 h

v jídelně Domu služeb ve Křemži

NABÍDKA ZAMĚSTNÁNÍ

Obracíme se na ty, kteří by měli zájem
o zaměstnání ve společnosti CENTES spol. s r.o.

Nabízíme uplatnění na pozici:

obsluha CNC obráběcích center

tel.: 038/53 42 038 Ing. Krbeček (CNC)

nebo osobně na adrese:

CENTES spol s r.o.

Rošického 30

Č. Budějovice

v době od 13 do 14 hodin